

Hem Öksüz Hem Yetim Şiirim

– Kazım Gök · 27 Ağustos 2020

Uzun boylu yakışıklı kalemimle
Bir kır düğününde evlendi
Adı akrostişle
Hafızamda raptiyeli ilhamım

Gülecek goncalara gebe kaldı
Boynu bükük şiirleri
Sezaryenle doğurup kaçtı ilhamım

Heceleri içini çekti
Benimle birlikte ağladı mısraları

Beyitleri yalancı meme sandı
Dörtlüklerin içinden su emdi

Dar saksılarda ser sefil büyüdü
Ana kucağı görmedi
Öksüz şiirim

Kırıldı zaten hüzünlü kalemim de
Dayanamadı veremden kırıldı

Hem öksüz hem de yetim kaldı şiirim

İçeride kilitli yaralarımı
Maymuncukla açma artık

Paslı anıların gıcirtısını
Çocuk esirgeme kurumundan
Kulağıma duyurma artık

Kes diyorum
Kes artık sende kokunu

Git cıclı bıclı yeşil kafiyeli giyin

Güzel görün koruyucu şairlerin gözlerine
İyi bir dikensiz evlatlık ol
Beni de unutma

Bayramdan bayrama gel bana
Sen kırmızı dudaklarınla elimi öp
Ben mısralarını okşayıp seni koklayayım
Hem öksüz hem yetim kalan
Gül şiirim